

Виолета Пенушлиева

НЕСЛУЧАЙНА СЛУЧАЙНОСТ

София, 2025

© Издателство „Изток-Запад“, 2025

Всички права на български език запазени. Нито една част от тази книга не може да бъде възпроизвеждана или предавана под каквато и да е форма и по какъвто и да било начин без изричното съгласие на издателство „Изток-Запад“.

© Виолета Пенушлиева, автор, 2025

ISBN 978-619-01-1631-8

ВИОЛЕТА ПЕНУШЛИЕВА

**НЕСЛУЧАЙНА
СЛУЧАЙНОСТ**

*Случайността е място,
където Бог се подписва
с псевдоним.*

Том Робинс

...Толкова календари от тогава!

СЛУЧАЙНОСТ

За Мама
от Мени.

СЛУЧАЙНОСТ

Случайно се родих.
Неслучайно живях.
И истински ще умра
в един случаен ген.

лятото на 1970 г.

ПРОХОЖДАНЕ

Питка ми замеси
с брашно от истина!
Търкулни я –
ще я стигна!
Прощъпулник съм –
погледни ме!
Душата ми проходи –
поеми я!

1967 година

ГРЕХОВЕ

Грях първи:
Влюбих се във вятъра,
затова съм вятърна.

Грях втори:
Целунах се с времето,
затова съм променлива.

Грях трети:
Откраднах светлина от утрото,
затова съм заслепена.

Чакам изкуплението.

*1967 година
(поместено в сборник „Поезия70“)*

„СРЕБРОСТРУЙ“

Със огледалце хванах слънцето
и в шепите си го изсипах.
Наведох се да пия топлина,
със светлина очите си опръсках.

В косичник лятото заплете багрите
в косите ми покорни и замислени.
По раменете ми потече вечерта
със тръпката на скритото очакване.

*Кайлъка 1965 година
(толкова млада и щастлива)*